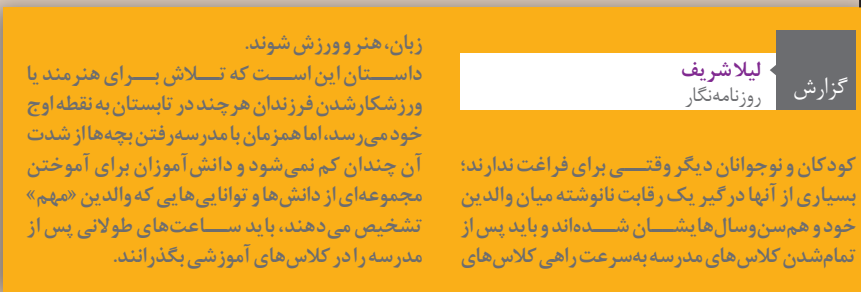

کودکان در محاصره کلاس‌های رنگارنگ

فشار والدین به کودکان و نوجوانان برای شرکت در کلاس‌های فوق‌برنامه آنها را آزرده و خسته می‌کند

کودکان و نوجوانان دیگر وقت‌ی برای فراغت ندارند؛ بسیاری از آنها درگیر رقابت نانوشته میان والدین خود و هم‌سن‌سال‌هایشان شده‌اند و باید پس از تمام‌شدن کلاس‌های مدرسه به‌سرعت راهی کلاس‌های

زبان، هنر و ورزش شوند.

داستان این است که تلاش برای هنرمند یا ورزشکار شدن فرزندان هر چند در تابستان به نقطه اوج خود می‌رسد، اما هم‌زمان با مدرسه رفتن بچه‌ها از شدت آن چندان کم نمی‌شود و دانش‌آموزان برای آموختن مجموعه‌ای از دانش‌ها و توانایی‌هایی که والدین «مهم» تشخیص می‌دهند، باید ساعات‌های طولانی پس از مدرسه را در کلاس‌های آموزشی بگذرانند.

نگرانم فرزندم از بقیه بچه‌ها عقب بماند

۳روز در هفته بعد از مدرسه دنبال پسر ۹ساله‌اش می‌رود تا او را به‌سرعت به کلاس موسیقی نزدیک خانه برساند؛ روزهای دیگر هم نوبت کلاس ورزش است. فاطمه که ۴فرزند دارد، پسرش را با هر تفرندی شده است به رفتن به کلاس‌های بعد از مدرسه راضی کرده تا مبادا از هم‌کلاسی‌هایش عقب بماند.

او در مورد دلیل فشردگی کلاس‌های غیردرسی فرزندش به همشهری می‌گوید: «واقعیت این است که هم‌سن‌وسال‌های پسرم خیلی کلاس می‌رن. می‌ترسم یک‌وقت نسبت به آینده بچه‌ام کم‌کاری کرده باشم. الان همه بچه‌ها کلاس زبان و ورزش می‌رن و کنارش هم یک‌سری کلاسای موسیقی و هنر رو ثبت‌نام می‌کنند.»

این تنها روایت فاطمه نیست و مرجان هم با چنین هراسی فرزندش را به کلاس‌های آموزشی می‌فرستد؛ «خودم خیلی دوست ندارم که پسرسم اینقدر کلاس بره، اما چه کار کنم که خانواده‌ام به من عذاب وجدان دادن. اون زمان که پسرم کلاس خاصی نمی‌رفت، مندم من رو می‌ترسوندند که تو فکر آینده بچه‌ات نیستی؛ همه بچه‌ها کلی کلاس می‌رن اما بچه تو نه! الان چندساله که بچه‌ام بعد مدرسه چند ساعت کلاس زبان و ورزش می‌ره. می‌بینم به روزایی خیلی خسته می‌شه؛ اما مخ باید بره که از هم‌سن‌هاش عقب نمونه.»

کلاس رفتن دخترم اولویت خانواده است

همانطور که کلاس‌های بی‌وقفه و فشرده بعد از مدرسه برای برخی از دانش‌آموزان فشارهای روحی و جسمی به همراه دارد، خانواده‌ها هم با فشارهای مالی درگیر می‌شوند؛ اما هراس کمبود توانایی‌های فرزندان برای ورود به جامعه موجب شده است که بسیاری، هر چند با سختی، خود را در این مسیر تنگه دارند. ریحانه جزو آن مادرهایی است که علاقه به کلاس‌های متعدد دارد و می‌خواهد استعداد دخترش در عرصه‌های مختلف کشف شود. او به همشهری می‌گوید: «خانواده ما شرایط مالی متوسطی داره؛ اما همیشه اولویتم کلاسای دخترمه. بعضی از کلاسارو براساس علاقه خودش انتخاب می‌کنم و بعضی‌ها رو هم من و پدرش نظر می‌دم. کلاس چرتکه، ژیمناستیک، طراحی خلاق، زبان و سفالگری چند تا کلاسی هستند که دخترم از پنج‌سالگی تا الان که هشت‌ساله است، رفته.»

از کلاس بعد مدرسه منتفرم

در کنار بچه‌هایی که برنامه‌های فشرده و متنوع کلاس‌های غیردرسی را قبول کرده‌اند، کم نیستند بچه‌هایی که این کلاس‌ها به فخرست کلبوس‌های شبانه‌شان اضافه شده است.

رومینا که در یکی از مدارس شناخته‌شده تهران درس می‌خواند، به‌دلیل علاقه پدر و مادرش مجبور است بعد از ساعت مدرسه راهی کلاس‌های رنگارنگ شود؛ «مدرسه من ساعت ۳بعدازظهر تموم می‌شه و بعد مدرسه باید سریع خودم رو به کلاسای زبان، اسکیت و موسیقی برسونم. این ماجرا برای من خیلی سخته و چندبار با مامان و بابام دوام شده تا حداقل یکی از این کلاسارو برم.» این دانش‌آموز ۱۲ساله روایت می‌کند که خیلی از هم‌کلاسی‌هایش چنین احساسی دارند؛ اما به‌خاطر اصرار مادر و پدرشان باید به این کلاس‌ها بروند؛ «من خودم اسکیت رو دوست دارم و چند ساله با علاقه می‌رم؛ اما خیلی روزا شده که با گریه به کلاسای دیگه رفته‌ام. از وقتی که درس‌های مدرسه‌ام سنگین شده، دیگه برام انرژی نمی‌مونه تا به کلاسای بیرون مدرسه برسم و جز اسکیت از بقیه کلاسارو خوشم نمی‌آد.»

هفت شهرتاری جامعه

ایران ۸۴میلیون و ۶۰۰تفری

علیرضا ساجدی، مدیرکل دفتر آمار و اطلاعات سازمان ثبت احوال: کشور در سال گذشته حدود ۸۴میلیون و ۶۰۰تفر بود. آمار به‌دست‌آمده براساس فعالیت اداری و رسمی سازمان ثبت احوال استخراج و تولید می‌شود لذا آمارهای ثبتی از دقت و صحت بالایی برخوردار است. یکی از مؤلفه‌های اصلی سازمان ثبت احوال شماره ملی و کد پستی است که کلید تبادل و پیوند اطلاعات سازمان‌ها با یکدیگر به‌شمار می‌رود.

سرنجام وام ازدواج در سال آینده

اخیراً معاون سازمان برنامه و بودجه گفته که می‌خواهند برای وام ازدواج و فرزندآوری سقف بگذارند؛ خبری که بین مردم به‌ویژه جوانان در آستانه ازدواج و زوج‌هایی که قصد فرزندآوری دارند، بسیار سروصدا کرد. در همین راستا، محسن زنگنه، نایب‌رئیس کمیسیون تلفیق درباره اظهارات معاون سازمان برنامه و بودجه مبنی بر تعیین میزان سقف وام ازدواج در هیأت عالی بانک مرکزی گفت: «در تبصره ۱۵ درباره قانون ازدواج گفته شده که میزان وامی که به هر فرد داده می‌شود، براساس قانون جوانی جمعیت است؛ لذا نمی‌شود یک قانون دائمی را تقض کرد.»

آخرین مبلغ وام ازدواج
بین ۳۰۰ تا ۳۵۰ میلیون تومان
تعداد متقاضیان در صف
۳۷۰ هزار نفر

وام فرزندآوری
فرزند اول
۴۰ میلیون تومان
بازپرداخت ۳ساله
فرزند دوم
۸۰ میلیون تومان
بازپرداخت ۴ساله
فرزند سوم
۱۲۰ میلیون تومان
بازپرداخت ۵ساله
فرزند چهارم
۱۵۰ میلیون تومان
بازپرداخت ۶ساله
فرزند پنجم
۲۰۰ میلیون تومان
بازپرداخت ۷ساله
تعداد متقاضیان در صف
بیش از ۴۳۰ هزار نفر

روایت قصه دختر کایش‌صورتی

روابط عمومی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان اعلام کرد که قصه «سهام صادری» با‌قصه‌گویی شبنم سعیدی، مربی فرهنگی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان استان کرمان با الهام از زندگی کوتاه شهید ریحانه سلطانی‌نژاد، کوچک‌ترین شهید حادثه بمب‌گذاری فکری کودکان و نوجوانان کشور است. مراسم رونمایی از این کتاب در روز ۱۴۰۳، ۱۴گزارش شهدای کرمان برای عموم بازدیدکنندگان مزار او قابل دیدن و شنیدن است.

چهره ز نانه سالمندی

جهان در حال پیرشدن است و ایران نیز به تبع آن چهره سالمندی به‌خود می‌گیرد. رئیس مرکز جوانی جمعیت، سلامت خانواده و مدارس وزارت بهداشت با بیان اینکه سالمندان حدود ۱۱/۵درصد از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، گفت: تنهایی، چالش اصلی سالمندان در تمام جهان محسوب می‌شود و این موضوع با سالمند شدن جامعه، کاهش جمعیت جوان و کاهش فرزندآوری بیشتر می‌شود. صابر جباری توضیح داده است: براساس آرزیهایی‌های انجام‌شده در سال ۱۴۰۳، اگر آغاز سن سالمندی را ۶۰سالگی در نظر بگیریم، سالمندان حدود ۱۱/۵درصد از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. جباری درباره برنامه‌های مراقبت‌های سلامت زنان سالمند گفت: وزارت بهداشت، بسته‌های مراقبتی سلامت زنان را از سنین پایین به‌ویژه در دوران نوجوانی و جوانی در اختیار جامعه هدف قرار می‌دهد. به‌طور مثال، دیابت یک بیماری غیرواگیر است و جزو ۵عامل اصلی مرگ‌ومیر در میان زنان محسوب می‌شود که به‌هنگام سالمندی سبب بروز مشکلات فراوانی می‌شود. وزارت بهداشت در نظر دارد از ابتلای زنان به بیماری‌هایی مانند دیابت جلوگیری کند و در صورت ابتلای آنها به این بیماری از بروز عوارض خطرناک آن جلوگیری کند.

۱۱/۵ درصد	جمعیت سالمندان در سال ۱۴۰۳
۴۷/۷ درصد مرد	۵۲/۳ درصد زن
دیابت	جزو ۵ عامل اصلی مرگ در زنان سالمند
تنهایی	بزرگ‌ترین چالش روحی و روانی در زنان سالمند است

درس و دانشگاه برای همه

در این روزها خبر ترک تحصیل یا بازماندگی از تحصیل دانش‌آموزان و دانشجویان را به‌عنوان خبر منفی زیاد شنیده‌اید؛ این در حالی است که نهاد‌های حمایتی در ایران، از دانش‌آموزان و دانشجویان برای ادامه تحصیل حمایت می‌کنند. معاون توانمندسازی مرکز کارآفرینی و توانمندسازی سازمان بهزیستی کشور با اشاره به ۱۸هزار دانشجوی تحت پوشش که از کمک‌هزینه‌های دانشجویی برخوردار می‌شوند، اعلام کرد: از ترم بهمن ۱۴۰۲ کل شهریه دانشجویی برای بانوان سرپرست خانوار و فرزندان آنها که در دهک یک تا ۵هستند واریز می‌شود.

۱۸۰۰۰	دانشجو تحت پوشش سازمان بهزیستی
نوع حمایت‌ها	■ پرداخت کمک هزینه دانشجویی ■ واریز نیمی از شهریه در تمام مقاطع ■ واریز کل شهریه زنان سرپرست خانوار و فرزندان آنها در دهک یک تا ۵ ■ پرداخت کل شهریه فرزندان تک‌پدر ازگرافتاده دارند ■ کمک شهریه دانشجویان دارای معلولیت

چرا ثبت‌نام بچه‌ها در کلاس‌های مختلف در والدین آیدمی‌شود؟

در سال‌های اخیر شاهد آنیم که والدین به‌شکل افراطی خواهان نام‌نویسی فرزندان‌شان در کلاس‌های غیردرسی مانند موسیقی، ورزشی، زبان و... هستند. حسین روزبهانی، روانشناس بالینی در گفت‌وگو با همشهری توضیح داد که چنین رفتاری از سوی والدین را باید نتیجه ۳دلیل دانست.

در جست‌وجوی آرزوهای کودکی: بخشی از این رفتار مربوط به محرومیت‌هایی است که پدرومادها در دوران کودکی خود تجربه کرده‌اند. برخی از آنها چون به آرزوها و خواسته‌هایی که در دوران کودکی داشته‌اند نرسیده‌اند، تلاش می‌کنند به هر طریقی که شده است فرزندان‌شان به آن آرزوها دست پیدا کنند. وقتی پای صحبت بسیاری از پدر و مادرها می‌نشینیم، متوجه می‌شویم که تمام تلاش‌شان این است که مبادا فرزندان‌شان در زمینه‌ای از هم‌سن‌های خود عقب باشد. پدروماد‌های امروز جامعه ما دنبال این هستند که تمام آرزوهای دست‌نیافتنی خودشان در زندگی فرزندان‌شان به واقعیت بپیوندد. گویا در چنین شرایطی پدر و مادر خود را در قامت فرزندان‌شان تصور می‌کنند. به‌عنوان مثال بسیاری از پدروماد‌هایی که در روزگار خود نتوانسته‌اند در کلاس‌های زبان به شکل مستمر حاضر شوند و این استعداد را در خود به نقطه مطلوب برسانند، اکنون با هر شیوایی که شده‌است فرزندان‌شان را به کلاس زبان می‌فرستند تا آنها بر زبان دوم تسلط کامل داشته باشند. این موضوع در مورد هنرها و فن‌های دیگر هم صدق می‌کند.

توس از سرزنش: والدین امروزی، پدر و مادرهای خود را به‌دلیل کشف‌نشدن استعدادهایشان و یادنگرفتن توانایی‌های متعدد سرزنش می‌کنند و در ذهن‌شان والدین خود را مقصر می‌دانند. به همین دلیل والدین با هر تفرندی که شده‌است تلاش می‌کنند از خود تصویر یک پدر و مادر خوب را در ذهن فرزندان‌شان بسازند. برای ساختن این تصویر خوب شاهد رفتارهای افراطی مانند ثبت‌نام بچه‌ها در کلاس‌های متعدد و نفسگیر هستیم.

چشم‌وهم‌چشمی: بسیاری از پدر و مادرها زمانی که مشاهده می‌کنند کودک‌شان و نوجوان‌های حاضر در میان اقوام و آشنایان در کلاس‌های مختلف حاضر می‌شوند، می‌ترسند که مبادا وظیفه خود را درست انجام نداده باشند و فرزندان‌شان موقعیت‌های مهم را از دست بدهد. در چنین شرایطی پدروماد دست‌به‌کار می‌شوند و حتی اگر از هزینه‌های اصلی زندگی خود بزنند، ثبت‌نام فرزندان‌شان در کلاس‌های ورزشی و هنری عقب نمی‌افتد. از طرف دیگر پدر و مادر علاقه دارند که با آموخته‌های فرزندان‌شان فخر بفرشوند و در مهمانی‌ها به همه بگویند که فرزند بااستعدادی دارند.

چند توصیه به پدر و مادرها

هر تصمیم‌گیری نادرست می‌تواند اثر منفی در زندگی کودک‌شان و نوجوان‌ها داشته باشد؛ موضوعی که این روانشناس نسبت به آن هشدار می‌دهد و توصیه‌هایی را خطاب به والدین مطرح می‌کند:

ایجاد پس‌لرزه در زندگی آینده: افراط در هر موضوعی می‌تواند آسیب‌زننده باشد. این کلاس‌ها همچون شمشیر دودم هستند و به همین دلیل اگر والدین نتوانند به‌درستی استعداد فرزندان‌شان را تشخیص دهند و تنها برای حرکت با اکثریت جامعه دست به تصمیم‌گیری بزنند، بدون شک باید منتظر آسیب‌های جدی در زندگی فرزندان‌شان باشند.

ازبین رفتن روابط بین‌فردی: درصورتی که کودک‌شان و نوجوان‌ها به‌دلیل حجم بالای کلاس‌ها از سرگرمی‌ها و بازی‌هایی که موجب رشد اجتماعی‌شان می‌شود محروم شوند، این نگرانی وجود دارد که در رشد شناختی، اجتماعی و روابط بین‌فردی دچار مشکل شوند.

توجه به علاقه فرزندان: متأسفانه برخی والدین بدون توجه به علاقه فرزندان و به گمان خود برای پرکردن آندوخسته‌های دانشی و هنری بچه‌ها دست به نام‌نویسی آنها در کلاس‌های مختلف می‌زنند؛ درحالی‌که در قدم اول باید علاقه کودک مشخص شود.

مراقبت از ظرفیت‌های جسمی و روحی: هر کودکی دارای ظرفیت‌های محدود جسمی و روحی است و والدین نباید کودک را با توانایی جسمی خود مقایسه کنند. کودک تا حد مشخصی توان تحمل کلاس‌ها و برنامه‌های مختلف را دارد و اگر بیش از این ظرفیت فشار وارد شود، بار روانی‌ای بر دوش کودک قرار می‌گیرد که ممکن است به اضطراب، بی‌خوابی، پراشتنایی یا کم‌توجهایی عصبی، کاهش اعتمادبه‌نفس و افسردگی منجر شود.